

Zásady: 6. Kdo jsou baptisté?

Je snadné vidět, že mnoho baptistů dnes představuje opak toho, co v průběhu staletí znamenalo být baptistou.

Zásady

Kdo jsou baptisté?

Musíte mít smysl pro humor, když chcete mluvit o tom, že jste v dnešní době baptistou, se všemi těmi šílenostmi spojenými s tímto slovem a s mnoha dnešními baptisty, kteří jsou v rozporu s tím, co výraz „baptista“ znamenal v průběhu staletí.

Roger Williams

Kdyby Roger Williams, původní baptista v Americe, dnes vstoupil na výroční zasedání Southern Baptist Convention, mohl by klidně říci: „Tito lidé vypadají spíše jako ti, kteří mě vyhodili z kolonie Massachusetts Bay, než ti, které jsem měl na mysli, když jsem začínal!“

Můžeme říci, že název „baptistický“ je lepší ve tvaru přídavného jména než jako podstatné jméno – to znamená, že můžeme říci, že jsme baptističtí křesťané. Kdyby se mě někdo zeptal: „Jsi baptista?“ Mohl bych říci: „Ne, jsem baptistický křesťan s rozhodně ekumenickým sklonem“ nebo: „Jsem ekumenický křesťan s nějakými baptistickými zásadami, který se poflakuje a snaží se přežít.“

Definice „Baptistů“

Pro tuto chvíli začneme Shoemakerovou neautorizovanou definicí slova „Baptisté“: adj., z řeckého *baptizo*, což znamená „ponořit „nebo „pokřtít“.

1. Je to zvláštní, někdy hašteřivý kmen věřících známý svou divokou vírou, nezávislým duchem, láskou ke svobodě a posvátností individuálního svědomí.
2. Baptističtí křesťané vystopovali své kořeny k anabaptistům 16. století a k anglickým disidentům ze 17. století. Roger Williams byl vyhnán do divočiny kolonií Massachusetts Bay pro svou nezvyklou teologii a pokračoval v založení Rhode Islandu jako kolonie náboženské svobody a náboženské tolerance. Baptisté byli hanobeni, pronásledováni, vězněni a zabíjeni, obviněni ze smrtelného nebezpečí pro církev i stát.
3. Mezi hlavní baptistické zásady patří: křest věřícího; „kompetence duše“ a „svoboda duše“; místní sborová autonomie; náboženská svoboda pro všechny; a odluka církve od státu.
4. Baptista znamená svobodu. Byli od začátku „nesouhlasnými“ lidmi, kteří stojí za duchovní svobodou a jsou proti všem formám tyranie, duchovní i politické. Baptisté tedy mají zdravou nedůvěru v náboženskou hierarchii, vyznání víry a jakékoli spojení mezi církví a státem.
5. Baptisté se zaměřují na církev s malým „c“ spíše než s velkým „C“. Místní církev je více než univerzální církev.
6. Baptistické sbory dávají přednost „smlouvám“ před „vyznáním víry“. Smlouvy popisují druh lidí, kterými chceme být jeden druhému a ve světě. Kréda diktují, čemu musíme věřit. Baptisté se tedy nazývali „nevěrohodnými“ lidmi. Někteří řekli: „Naším jediným vyznáním víry je Bible“ – což je další způsob, jak říci: „Nezměníme majestát a tajemství oceánu toho, kdo je Bůh, na náprstek plný upravené vody.“
7. Díky svobodě místní církve (sboru) utvářet svůj vlastní život a myšlení najdete baptisty od krajní levice teologického a politického spektra až po krajní pravici – a všude mezi tím. Co mají společného Jesse Jackson a Jesse Helms, Jimmy Carter a Lindsay Graham, Jerry Falwell a Martin Luther King Jr.? Všichni jsou baptisté! Někdo o baptistické bohoslužbě řekl: „Někteří pálí kadidlo, jiní plýtvají časem a energií snahou udělat něco, co je nemožné, nebo snahou získat něco, co nemohou dosáhnout. Někteří praktikují historickou biblickou kritiku; jiní berou do rukou jedovaté hady. Kdo ví, co je nebezpečnější?”
8. Na rozdíl od všeobecného přesvědčení a současné praxe není označení „baptista“ synonymem pro „fundamentalistu“, „doslovně věřícího“, „odsuzujícího“ nebo „netolerantního“.
9. Ti z tohoto kmene křesťanů mohou říci: „Nejsem členem žádného organizovaného náboženství; jsem baptista.“

Stručná baptistická historie

V tomto bodě je možná dotek historie na místě, když zkoumáme význam slova *baptista*. Profesor Fred Turner řekl: „Někdy nás přítomnost může osvobodit z okovů minulosti a pomáhá budovat budoucnost. Ale někdy nás něco z minulosti může osvobodit z okovů přítomnosti a pomoci vybudovat budoucnost.“

„Někdy nás něco z minulosti může osvobodit z okovů přítomnosti a pomoci vybudovat budoucnost.“

Začali jsme jako anabaptisté v Evropě 16. století. Prosazovali jsme zásadu „křest věřícího“, která říkala, že křest by měl být vyhrazen pro ty, kteří jsou dost staří na to, aby věděli, co to znamená následovat Ježíše, a kteří se tak rozhodli.

To vysoce ohrožovalo náboženský status-quo, protože radikálně tvrdilo, že křest dětí není skutečným křtem. Tak přišla perzekuce.

Anabaptisté cítili, že křesťanství se zaprodalo kultuře. Jejich radikální následování Ježíše v evangeliích je vedlo k odmítnutí složení přísah, což znamenalo, že nemohli svědčit u soudu ani sloužit v armádě. Byli pacifisté a distancovali se od násilí. Postavili se za úplnou odluku církve od státu.

Říkalo se jim anarchisté, vzbouřenci, náboženští fanatici. Byli hanobeni a pronásledováni. Někteří byli upáleni na hranici. Mennonité představují jejich ducha dodnes. V Holandsku, důležitém místě pro rané baptisty, jsme se nazývali *Doopesgesinde*, což znamená smýšlením zaměřením na vodu nebo na křest. Velcí baptisté!

Baptisté začali na britské půdě v 17. století jako součást většího hnutí nazvaného *Dissenters, Non-conformists and Separatists* (Disidenti, nonkonformisté a separatisté), protože se postavili proti církevně-státnímu spojení anglikánské církve a britského státu.

John Bunyan, baptistický kazatel a autor knihy *Pilgrims Progress* (Cesta poutníka), strávil 12 let ve vězení za to, že odmítl přestat kázat bez povolení od státu.

V Americe Roger Williams založil Rhode Island jako kolonii náboženské svobody a tolerance. Jeho charta přijímala „protestanty, papežence (katolíky), Turky (muslimy) a Židy. Byla zde založena první židovská synagoga v Americe a také první baptistický sbor.

Kazatel z Nového Amsterdamu (později New York), který komentoval kvakery prchající z Nového Amsterdamu, napsal: „Předpokládáme, že šli na Rhode Island, protože to je útočiště všech druhů chátřů, lůzy a spodiny lidí a není to nic jiného než stoka (*latrina*) Nové Anglie.“

To zní jako typ lidí, se kterými se Ježíš rád stýkal!

„Dnes existují stovky druhů baptistických sborů. Pokračujeme v tříštění.“

V roce 1845 se Jižní baptistická konvence oddělila od zbytku baptistů kvůli zastávání otroctví. Nebylo pochyb, na jaké straně občanské války stojí. Pavel v Galatském říká: „Kristus nás osvobodil ke svobodě.“ Otroctví jim bylo dražší než svoboda, což nebyl příznivý začátek.

Dnes existují stovky druhů baptistických sborů. Pokračujeme v tříštění.

Baptistické zásady

Nyní přejdeme k baptistickým zásadám.

Zásada č. 1: Křest věřícího, jak je popsáno výše. Dnešní odpadlické baptistické sbory, jako je ten náš, ctí všechny křty a zároveň pokračují v praktikování křtu věřících pro sebe.

Zásada č. 2: „Schopnost duše“ a „svoboda duše“. Tato slova ze 17. století znamenají, že každý člověk je duchovně způsobilý otevřít Bibli a pod vedením Ducha ji vykládat pro svůj život a víru. A pokud je kompetentní měl by být svobodný.

Jako obránci posvátnosti individuálního svědomí jsme kladli důraz na individuální chápání pravdy. Existuje také komunitní chápání pravdy, ale my jsme měli tendenci zdůrazňovat individuální stranu mince.

„Existuje také komunitní chápání pravdy, ale měli jsme tendenci zdůrazňovat individuální stranu mince.“

To je důvod, proč nedůvěřujeme vyznáním víry. Mohou být použity k vynucení individuální víry. Když britští baptisté napsali své *londýnské vyznání víry* z roku 1677, vypůjčili si je z velké části z *Westminsterského vyznání víry* presbyteriánů, protože, jak napsali: „Nemáme žádné svědění ucpat náboženství novými slovy“.

Zásada č. 3: Místní sborová autonomie. Říká, že každý *sbor* má duchovní kompetenci otevřít Bibli a nechat se vést Duchem k výkladu Písma pro svůj vlastní život a víru. A pokud je kompetentní musí být svobodný.

Každý baptistický sbor je samosprávný a soběstačný. Jak se říká: „Každá vana sedí na svém dně.“ Žádný větší církevní orgán, starší, biskup nebo papež neurčují jeho víru nebo to, k čemu je Bůh povolává, aby dělali a byli ve světě.

Zásada č. 4: Náboženská svoboda a odluka církve od státu. Bránili jsme náboženskou svobodu nejen pro sebe, ale pro všechny lidi. Rhode Island se stal laboratoří náboženské svobody a náboženské tolerance.

První dodatek americké ústavy má baptistické otisky prstů. Část o svobodě náboženského vyznání v dodatku má dvě klauzule: „klauzuli o svobodě“, která říká, že náboženství musí být osvobozeno od vládních zásahů a kontroly, a „klauzuli o založení“, která říká, že stát nemůže „zavést“ nebo upřednostňovat jedno náboženství nad jiným nebo upřednostňovat náboženství před nenáboženstvím.

Když se nyní dostáváme do celonárodního trápení kvůli čekajícímu rozhodnutí Nejvyššího soudu ukončit kauzu *Roe v. Wade*, vyvstává pro mě otázka: „Chceme jako národ zakotvit do zákona výklady Písma jedné křesťanské skupiny?“

V rámci křesťanských církví a denominací existuje široká škála postojů k potratům. Jedinou pasáží Písma, která se přímo zabývá touto otázkou, pokud jde o stav přednarozeného života, je Exodus 21:22-25, který říká, že pokud muž bojuje s těhotnou ženou a žena zemře, je to hrdelní zločin, ale pokud žena potratila kvůli rvačce, je uložena pokuta, ale není to považováno za vraždu.

Primárním postojem judaismu je, že život začíná prvním nádechem zrození, jako v příběhu o stvoření, kdy do nás Bůh vdechl a my jsme se stali živými dušemi.

„Chceme jako národ zakotvit do zákona výklady Písma jedné křesťanské skupiny?“

Klauzule „zřízení“ prvního dodatku zakazuje vládě zakládat nebo upřednostňovat jedno náboženství před jiným. Zakladatelé se báli teokracie kvůli náboženským válkám, které zničily Evropu. Dnes jsme svědky vzestupu křesťanské nadřazenosti a teokratické horečky. A je neuvěřitelné, že baptisté jsou mezi těmi, kteří vedou útok.

Co mají dnes baptisté dělat?

Je snadné vidět, že mnoho baptistů dnes představuje opak toho, co v průběhu staletí znamenalo být baptistou.

Co má dělat sbor, který si dnes říká „baptistický“? Zde je řada otázek, které nám pomohou přemýšlet o této výzvě:

- Jakou část baptizmu přijímáme a jaké části baptizmu se chceme vzdát?
- Chceme být „pouze baptisty“, nebo chceme přijmout širší křesťanskou vizi?
- Jak překonáme překážky, které nám jméno „baptisté“ staví do cesty, když se někdo chce stát naší součástí nebo dokonce chce vědět, kdo jsme?
- Musí být člověk „baptistou“, aby mohl být součástí našeho sboru? (Představuji si, že by se ozvalo jednoznačné „Ne!“) Co to pro nás znamená?
- Můžeme pokračovat v nejdůležitějších baptistických zásadách a držet se volnějšího jména?
- Součástí významu být baptistou je svoboda každého sboru určovat, kým je, a určovat své poslání. Jak chceme tuto svobodu využít?

Co by bylo zapotřebí, aby váš sbor byl svědkem toho nejlepšího a nejpravdivějšího významu toho, že je dnes baptistický?

[H. STEPHEN SHOEMAKER](#) | 13. KVĚTNA 2022

Stephen Shoemaker

Stephen Shoemaker

Stephen Shoemaker slouží jako kazatel baptistického sboru Grace Baptist Church v Statesville, NC. Dříve sloužil jako kazatel sborů Myers Park Baptist v Charlotte, NC; Broadway Baptist ve Fort Worth v Texasu a Crescent Hill Baptist v Louisville, Ky.

-krk-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté – Síť víry](#)